În numele lui Allah cel Milostiv și Îndurător

Mântuitorul promis, puncte comune și provocări

****Sursă pentru concursul de celebrare a nașterii Imamului Mahdi (aj) la Fundația Imam Ali (as) București****

WWW.IMAMALI.RO

Mântuitorul în religii

Credința în venirea unui mare salvator la sfârșitul istoriei este una dintre cele mai profunde și mai răspândite credințe umane. Această idee că în viitor va veni o persoană divină sau aleasă pentru a salva lumea de opresiune și corupție a existat din timpuri străvechi în majoritatea religiilor și culturilor antice. Această credință comună arată că așteptarea unui mântuitor este înrădăcinată în natura umană, și toți oamenii, indiferent de cultură, naționalitate sau religie, doresc din toată inima realizarea păcii, prieteniei și dreptății în întreaga lume și cultivă așteptarea unor asemenea condiții.

Vestea despre apariția unui mântuitor în vremurile din urmă este una dintre învățăturile comune ale religiilor avraamice. În creștinism, credința în întoarcerea lui Isus Hristos (as) și judecata sa finală asupra faptelor oamenilor și stabilirea Împărăției lui Dumnezeu este acceptată ca o credință certă. În iudaism, Mesia este prezentat ca o persoană din descendența lui David (as) care va restabili guvernarea poporului Israel și va reconstrui Templul lui Solomon (as). Religiile orientale au vorbit și ele despre venirea unui mântuitor promis. În hinduism, se vorbește despre promisiunea că

Kalki, a zecea și ultima încarnare a lui Vishnu, va veni călare pe un cal alb și va distruge răutatea și întunericul. În budism, se vorbește despre Maitreya ca viitorul Buddha și învățător al adevărului și mântuirii, care va aduce pace, armonie, bunătate și eliberare de suferință pentru toți. În zoroastrism, mântuitorul promis este numit Saoshyant și este prezentat ca fiind din descendența lui Zoroastru și învingătorul final în lupta dintre bine și rău, cel care va reînvia puritatea și adevărul.

În Islam, credința în mântuitorul promis este una dintre credințele esențiale despre care nu există niciun dezacord, și chiar și sunniții consideră certă apariția unei persoane numite Mahdi (aj) care este din descendența Profetului Muhammad (s) și din progenitura Fatimei (sa).

Credința comună a musulmanilor

Credința în apariția unui mântuitor și așteptarea ridicării unei personalități promise cu numele de Mahdi (aj) este una dintre credințele autentice și profunde ale șiiților și formează o parte din identitatea și idealul comun al adepților Ahlul Bayt (as). Importanța și centralitatea acestei credințe a făcut ca dușmanii acestei școli și cei care se străduiesc să creeze discordie și conflict între musulmani să se concentreze asupra acestui subiect și să încerce să submineze această credință fundamentală prin inventarea unor povești false sau exagerarea unor detalii și aspecte neimportante, acuzând șiiții de superstiție și iraționalitate.

Aceasta în timp ce argumentele logice ale acestei credințe, istoria sa profundă în toate religiile divine și numeroasele dovezi credibile din sursele narative sunnite au transformat așteptarea mântuitorului promis și ideologia Mahdawiyyah într-o fundație de neclintit care nu numai că are capacitatea necesară pentru a crea

unitate și armonie între sectele islamice, dar poate oferi și baza pentru coexistență și cooperare între adepții tuturor religiilor divine.

Numărul mare de hadithuri legate de Mahdawiyyah în sursele de încredere sunnite și nararea și confirmarea acestui subiect de către marii savanți sunniți nu lasă nicio îndoială că credința în apariția lui Mahdi cel promis (aj) nu este exclusivă șiiților și toate sectele islamice au acceptat-o ca o credință necesară și certă. Acest lucru este clar nu numai în zecile de cărți și tratate independente despre Imamul Mahdi (aj) scrise de savanții sunniți, dar este și subliniat explicit în cele șase cărți canonice (Sihah Sitta) care sunt considerate cele mai importante și mai credibile surse de hadith ale lor.

Desigur, viziunea sectelor islamice nu este identică în toate aspectele și detaliile credinței Mahdawiyyah. Unele aspecte ale acestei credințe sunt identice și comune între școlile islamice principale, iar în unele părți există diferențe de opinie. Pentru o mai bună înțelegere a subiectului, este necesar să cunoaștem aceste puncte de convergență și divergență și să răspundem la întrebările și îndoielile legate de acestea.

Puncte comune

Învățătura despre Mahdi și așteptarea unui mântuitor salvator este o credință comună între toți musulmanii, și cu excepția unor persoane rare precum Ibn Khaldun, niciunul dintre savanții musulmani nu s-a opus acestui principiu. Credințele comune ale școlilor islamice în acest domeniu sunt:

1. Mântuitorul promis

În toate relatările despre Imamul Mahdi (aj), există un fel de vestire și predicție a realizării unor condiții favorabile pentru comunitatea islamică și chiar pentru toată omenirea. Modul de exprimare a acestor predicții este în deplină armonie cu ceea ce este prezentat în alte religii divine despre perioada apariției mântuitorului promis.

2. Din descendența Profetului (s)

De obicei, alături de sublinierea de către naratologii de hadith a faptului că hadithurile despre vestirea apariției și ridicării Imamului Mahdi (aj) sunt mutawatir și autentice, se menționează și faptul că el este dintre copiii Profetului (s) și face parte din Ahlul Bayt. În plus, mulți savanți sunniți au declarat explicit că Imamul Mahdi (aj) este din descendența Fatimei și a lui Ali (as).

3. Succesorul Profetului (s)

În Sahih Bukhari, Sahih Muslim și multe alte surse canonice și de hadith sunnite, este relatat un hadith de la Profetul (s) în care el a anunțat că numărul succesorilor săi va fi de doisprezece. Mulți dintre naratologii care au susținut autenticitatea sau tawatur-ul hadithurilor legate de Imamul Mahdi (aj) l-au considerat pe el ca fiind al doisprezecelea succesor dintre succesorii Profetului (s).

4. Numele său este Muhammad

Deși există diferențe de opinie cu privire la numele tatălui Imamului Mahdi (aj), nu există nicio îndoială sau dezacord că el însuși poartă același nume ca Profetul (s). Pe lângă faptul că acest lucru este menționat explicit în una dintre cele șase cărți canonice, în discursurile unor savanți care au susținut tawatur-ul credinței în

Mahdawiyyah în Islam, numele său este considerat ca fiind un fapt cert și mutawatir.

5. Titlul său este Mahdi

În sursele și textele islamice, mai mult decât să se facă referire la numele Imamului promis, este menționat cel mai faimos titlu al său, care este Mahdi. Denumirea a sute de cărți și tratate cu numele Mahdi, menționarea explicită a acestui nume în sute de hadithuri și texte istorice, folosirea acestui titlu în denumirea capitolelor și secțiunilor surselor de încredere sunnite și încercarea pretendenților falși de a profita de acest nume, arată că nimeni nu a avut îndoieli în această privință.

6. Apariția sa în vremurile din urmă

Majoritatea relatărilor și textelor legate de Imamul Mahdi (aj) care sunt narate în sursele de încredere ale sectelor islamice indică faptul că el va apărea și se va ridica în vremurile din urmă. Prin vremurile din urmă se înțelege perioada finală a istoriei lumii și înainte de producerea Zilei Judecății. În unele dintre aceste relatări, apariția sa sau unele evenimente coincidente cu apariția celui promis sunt menționate ca semne ale producerii Zilei Judecății.

7. Ridicarea, victoria și dominația sa

Relatările și vestirile referitoare la ridicarea Imamului Mahdi (aj) vorbesc despre certitudinea ridicării și victoriei sale asupra dușmanilor și obținerea unei guvernări puternice. Unele dintre aceste relatări consideră sfera guvernării sale ca fiind globală. În orice caz, nu există îndoială sau dezacord că conducerea și

guvernarea comunității islamice va fi în mâinile lui Mahdi cel promis.

Puncte de divergență

1. Numele tatălui Imamului Mahdi (aj):

Una dintre cele mai importante chestiuni controversate despre Mahdi cel promis (aj) este numele tatălui său. Ceea ce a cauzat această controversă este o expresie care apare în unele relatări conform căreia Profetul (s) a declarat că mântuitorul promis va purta același nume ca el și tatăl său va purta același nume ca tatăl său. Prin urmare, opinia dominantă printre sunniți îl consideră pe Mahdi cel promis ca fiind o persoană numită Muhammad bin Abdullah. Aceasta în timp ce toți șiiții duodecimani cred fără nicio îndoială că Mahdi cel promis (aj) este fiul Imamului Hassan al-Askari (as), deoarece acest lucru este subliniat în numeroase relatări de la Ahlul Bayt (as).

Mulți cercetători cred că partea referitoare la numele tatălui său nu a existat în hadithul original al Profetului și a fost adăugată mai târziu de către susținătorii a doi pretendenți la Mahdawiyyah al căror nume era Muhammad bin Abdullah. Ei consideră relatarea acestor hadithuri, fără partea referitoare la numele tatălui, în cărțile marilor naratologi precum Tirmidhi și Ahmad bin Hanbal ca o dovadă pentru opinia lor.

2. Genealogia sa:

După cum s-a menționat, nu există îndoială sau dezacord că Imamul Mahdi (aj) este din descendența lui Ali și a Fatimei Zahra (as); dar dacă această genealogie ajunge la el prin Imamul Hassan (as) sau dacă el se află în linia descendenților Imamului Hussein

(as) a devenit o chestiune controversată între șiiți și un grup de sunniți. Cel mai important factor care a cauzat această controversă este un hadith care este relatat într-o formă întreruptă în Sunan Abu Dawud și conform căruia Imamul Ali (as) a spus că Mahdi cel promis (aj) va fi din descendența fiului său Hassan (as).

Aceasta în timp ce în numeroase relatări, Ahlul Bayt (as) au subliniat explicit că el este din descendența Imamului Hussein (as) și se pare că în acel hadith, fie intenționat, fie din greșeală în scriere, a apărut o eroare în cuvântul "Hussein".

3. Nașterea și longevitatea:

Șiiții cred că Mahdi cel promis (aj) s-a născut la mijlocul lunii Shaban în anul 255 hijri și că, în ciuda trecerii a peste 1200 de ani de la viața sa, este încă în viață prin voința divină și ascuns de privirea oamenilor. Dincolo de dovezile mutawatir și certe precum hadithurile celor doisprezece succesori și hadithul Thaqalayn care, fără credința în nașterea și existența în viață a Imamului Mahdi (aj), își vor pierde mesajul principal, și anume continuitatea imamatului celor doisprezece succesori ai Profetului (s) până în Ziua Judecății, din punctul de vedere al șiiților, există documente care atestă că Imamul Hassan al-Askari (as) și alți oameni care au avut privilegiul de a-l întâlni au mărturisit nașterea unui astfel de fiu.

Dar opinia dominantă printre sunniți este că mântuitorul promis nu s-a născut încă și că în viitor, o persoană cu acele caracteristici se va naște din descendența Fatimei (sa) și va umple pământul cu dreptate. Totuși, un număr de mari savanți sunniți au menționat în lucrările lor nașterea fiului Imamului Hassan al-Askari (as) și au acceptat acest fapt.

Este Imamul Mahdi (aj) în viață?

Deși avem hadithuri și rapoarte istorice despre nașterea fiului Imamului Hassan al-Askari (as) ca al doisprezecelea imam din descendența Profetului (s), care sunt în concordanță cu relatările diferitelor școli despre apartenența la Quraish a celor doisprezece succesori, mulți musulmani nu au încredere în aceste rapoarte și nu consideră astfel de documente suficiente pentru acceptarea credințelor religioase.

Dar dacă ne bazăm înțelegerea religiei pe Coran în loc de hadith, găsim învățături despre a căror autenticitate nu avem îndoieli. Coranul în versetul 73 din Sura Al-Anbiya și versetul 24 din Sura As-Sajdah prezintă poziția imamatului ca o poziție spirituală și de ghidare prin "porunca divină" și în ultimele două versete din Sura Ya-Sin consideră ceea ce ține de lumea "poruncii" ca fiind un lucru ceresc și dincolo de cauzele și factorii lumii materiale.

Pe de altă parte, în versetul 124 din Sura Al-Baqarah se face referire la continuitatea poziției de imamat în descendența Profetului Ibrahim (as) și versetul 28 din Sura Az-Zukhruf vorbește despre păstrarea poziției de ghidare în această descendență. Când punem aceste puncte alături de versete precum versetul 7 din Sura Ar-Ra'd care include această favoare pentru toate comunitățile, ajungem la concluzia că Coranul vorbește despre continuitatea ghidării interioare în toate perioadele.

Astfel, argumentul coranic despre existența în viață a Imamului Mahdi (aj) poate fi rezumat astfel:

1. Coranul prezintă imamatul ca o poziție spirituală pentru ghidarea interioară a tuturor comunităților care rămâne în descendența Profetului Ibrahim (as).

2. Dintre teoriile propuse despre succesiunea Profetului (s), doar ceea ce spun șiiții duodecimani este în armonie cu Coranul.

Este interesant că în cărțile canonice sunnite există hadithuri cu acest conținut că Profetul (s) și-a anunțat succesorii reali ca fiind doisprezece succesori și acest punct este compatibil doar cu viziunea șiiților duodecimani despre numărul imamilor și longevitatea ultimului succesor al Profetului (s).

Ceea ce este important

Deși credința în existența unui imam viu care este intermediarul favorii și ghidării divine creează o perspectivă și o relație mai frumoasă și mai dinamică față de chestiunile spirituale, dar având în vedere consensul tuturor musulmanilor despre apariția și ridicarea lui Mahdi cel promis (aj) și chiar având în vedere perspectiva identică a adepților religiilor avraamice, divine și spirituale în privința venirii unui mântuitor, se pare că dezbaterea și disputa despre diferențele și detaliile acestui subiect nu aduc niciun beneficiu și în practică nu produc nicio schimbare în viața noastră de astăzi.

Fie că sunt șiiți duodecimani sau adepți ai oricăreia dintre școlile sunnite, și chiar cei care se consideră adepți ai unor religii altele decât Islamul, oricine care crede în promisiunea lui Dumnezeu despre victoria finală a adevărului asupra falsului și apariția salvatorului omenirii, dacă se gândește cu adevărat la pace, dreptate și moralitate și consideră motivul principal al așteptării sale ca fiind atingerea unor asemenea valori, trebuie să manifeste efectul și rezultatul tangibil al acestei credințe în viața și comportamentul său și efortul și urmărirea sa în domeniul păcii, moralității și dreptății nu va fi foarte diferit de adepții altor școli.

Astfel, primul pas în calea așteptării apariției mântuitorului este ca cei care îl așteaptă să fie buni unii cu alții și, în timp ce rămân fideli propriilor credințe, să respecte credințele altora și în loc să se

angajeze în dezbateri și dispute nefolositoare despre detaliile controversate, să-și concentreze atenția asupra aspectelor comune umane și spirituale. Apoi, fiecare persoană, pe baza credințelor pe care le are în acest domeniu, să se străduiască pentru pregătirea venirii celui promis pe care îl așteaptă toți căutătorii adevărului din lume și să se pregătească pentru a-l ajuta. În acest context, cu siguranță cei care își consideră imamul în viață și conștient de starea lor vor depune mai mult efort și vor beneficia de legătura spirituală cu el.

Pericole de care trebuie să ne ferim

Orice credință corectă și benefică este expusă denaturării, abuzului și unor pericole care o pot transforma într-un lucru dăunător și periculos. Credința în ideologia Mahdawiyyah nu face excepție de la această regulă și încă din primele secole ale Islamului a fost supusă interpretărilor ignorante și incorecte și utilizărilor instrumentale pentru atingerea unor scopuri precum puterea, faima și bogăția și încă poate fi supusă unor asemenea pericole. Cele mai importante pericole și devieri de care trebuie să ne ferim sunt:

1. Pretinderea contactului și întâlnirii

Chiar dacă acceptăm posibilitatea ca unele persoane alese să fi avut în anumite condiții contact cu Imamul Mahdi (aj), sau că el uneori, de dincolo de perdeaua ocultației, a arătat o ghidare și atenție specială față de o persoană, tot nu putem avea încredere deplină în nicio pretenție în acest domeniu. Pentru că, dincolo de posibilitatea minciunii și abuzului, de obicei în astfel de chestiuni ne confruntăm cu probleme precum interpretări greșite, erori în aplicare, iluzii nedorite și alte ambiguități care ne pot îndepărta de adevăr.

Coranul și Ahlul Bayt (as) au avertizat în repetate rânduri despre bazarea pe presupuneri și urmarea ghicirilor și au considerat că factorul principal al devierii majorității celor care s-au rătăcit a fost încrederea în altceva decât știința și cunoașterea. În chestiunea Mahdawiyyah trebuie să fim de asemenea atenți să nu fim înșelați de nume, titluri și aparențe sacre și chiar de la personalități mari și persoane în a căror intenție bună avem încredere, să nu acceptăm și nici să nu respingem nimic fără dovezi și documente.

2. Pretinderea reprezentării

Conform credinței șiiților duodecimani, epoca actuală este perioada ocultației Imamului Mahdi (aj). În aceste condiții, beneficierea de existența sa este asemenea folosirii luminii soarelui când este ascuns în spatele norilor; adică deși nu-l vedem și nu avem contact cu el, lumina existenței sale strălucește asupra inimilor noastre și primim binecuvântări spirituale pe această cale.

Dar trebuie să fim atenți că în perioada ocultației Imamului Vremii (aj) suntem privați de îndrumările sale directe și nu avem dreptul să atribuim nicio opinie, fie în chestiuni religioase sau sociale sau non-religioase, către el. Pentru că nicio persoană sau grup specific nu a fost desemnat ca reprezentant sau locțiitor al Imamului în perioada ocultației și în esență, poziția și autoritatea Imamului infailibil nu este de așa natură încât cineva non-infailibil să poată prelua reprezentarea sa.

3. Aplicarea semnelor și stabilirea timpului

Deși în sursele de hadith șiite sunt relatate numeroase tradiții despre semnele apariției Imamului Vremii (aj), în primul rând modul de relatare al niciunuia dintre aceste hadithuri nu este de așa natură încât să poată fi atribuit cu certitudine liderilor religioși și în

al doilea rând, presupunând că astfel de aspecte sunt corecte, posibilitatea de eroare în determinarea exemplelor este foarte mare.

Pe lângă abuzul frecvent pe care curentele puterii l-au făcut în diferite perioade de hadithurile despre sfârșitul timpurilor și semnele apariției și ale căror exemple pot fi găsite în istoria scrisă, au fost raportate și numeroase erori în acest domeniu de la savanți și personalități în a căror intenție bună nu ne îndoim și ale căror analize nu le considerăm legate de interese politice.

4. Așteptarea pasivă

O altă eroare care apare în interpretarea conceptului de așteptare a mântuitorului este evitarea îndeplinirii îndatoririlor și responsabilităților proprii și amânarea lor pentru viitor. Unii cred că pentru că ni s-a promis că toate problemele vor fi rezolvate odată cu apariția Imamului Vremii (aj), până atunci nu este nevoie de efort pentru progres personal sau combaterea anomaliilor sociale, sau că aceste eforturi nu duc la niciun rezultat și astfel evită ceea ce rațiunea și logica le pune în responsabilitate.

Aceasta în timp ce conform tradițiilor islamice, așteptarea eliberării a fost prezentată ca "cea mai bună dintre fapte" care arată că așteptarea reală este un fel de efort și acțiune în direcția apropierii de ceea ce suntem nerăbdători să atingem, nu inactivitate și pasivitate. Adevăratul așteptător este cel care se străduiește pentru reformarea sa și a societății, nu rămâne tăcut în fața opresiunii și nedreptății, și prin învățare și dobândirea de abilități se pregătește pentru a-l ajuta pe Imamul Vremii (aj); el, în timp ce speră într-un viitor luminos, nu neglijează îndatoririle sale actuale

și știe că pregătirea societății pentru apariție necesită efort și luptă continuă.

5. Promovarea superstițiilor

Existența ambiguității și complexității în chestiunea ocultației și apariției Imamului Mahdi (aj) și ascunderea multor dintre secretele sale a creat un teren fertil pentru speculații și promovarea aspectelor nefondate în domeniul Mahdawiyyah. Această vulnerabilitate include multe aspecte precum fabricarea și relatarea de tradiții false și slabe, acordarea de credibilitate viselor și imaginației, atribuirea de minuni și miracole false diferitelor persoane, credința în efectul unor acte specifice asupra grăbirii sau întârzierii apariției și amestecarea credințelor non-islamice cu învățăturile autentice ale Mahdawiyyah.

Pentru a face față acestei probleme, este necesar ca, în timp ce ne referim la surse șiite autentice și credibile și beneficiem de opiniile savanților religioși în înțelegerea tradițiilor, să ne abținem de la acceptarea necondiționată a pretențiilor oamenilor și prin întărirea gândirii critice și limitarea la ceea ce este clar și cert, să prevenim răspândirea acestor superstiții în societate.

În speranța realizării promisiunii profeților și sfinților divini și a apariției salvatorului omenirii și instauratorului păcii, dreptății și libertății.

În speranța împlinirii promisiunilor profeților și sfinților divini și a apariției mântuitorului omenirii și a stabilitorului păcii, dreptății și libertății.

اللهم عجل لولیک الفرج